

הלכות פרה אדמה פרק ה

א. כל העוסקין בפרה מתחלה ועד סוף, מטמאין בגדים כל זמן עשייתן שנאמר בשוחט ומשליך עץ ארז "וכבס בגדיו" . ורחץ בשרו" (במדבר יט, ז), ונאמר בשורף "והשירף אתה יכבס בגדיו" (במדבר יט, ח), ונאמר "וכבס האסף את-אפר הפרה" (במדבר יט, י): מלמד שכל העוסקין בה מתחלה ועד סוף מטמאין בגדים וטעונין טבילה והערב שמש, דין תורה; אבל המשמר אותה בשעת עשייתה, מטמא בגדים מדבריהם גזרה, שמה יזיז בה אבר.

ב. כל מקום שנאמר בתורה בטמאות "יכבס בגדיו" (ויקרא יא, כה; עוד עשר פעמים בספר ויקרא; במדבר יט, ח; במדבר יט, כא), לא בא ללמדנו שהבגדים שעליו בלבד הן הטמאים. אלא ללמד שכל בגד או כלי שיגע בו הטמא הזה, בשעת חבורו במטמאיו הרי הן טמאים; אבל אחר שיפרש ממטמאיו, אינו מטמא בגדים.

ג. פיצד: הנושא את הנבלה אחד בגד שעליו, או כלי שיגע בו, כל זמן שהוא נושא אותה הרי הן טמאים, והרי הן ראשון לטמאה; וכן זה הנושא, הרי הוא ראשון. פרש ממטמאיו, והשליך את הנבלה הרי הוא ראשון, כמות שהיה; ואם יגע בכלי או בגד, אינו מטמא אותו שאין ולד טמאה מטמא כלים, כמו שבארנו בתחלת הספר. וכן כל פיוצא בנבלה.

ד. וכן כל העוסקין בפרה אם נגע בבגד או בכלי בשעת שחיטה, או בשעת שרפה הרי הן טמאים; אבל אחר שיפרש ממעשיה אף על פי שעדין לא טבל אם נגע בכלי, אינו מטמאו: מפני שהוא ולד טמאה. והפרה עצמה אינה מטמאה, לא אדם ולא כלים שנגעו בה; אלא המתעסק בה בלבד הוא הטמא וטעון טבילה, ומטמא בגדים כל זמן שעוסק בה.

ה. במה דברים אמורים, בזמן שנשרפת כמצותה. אבל אם נפסלה, המתעסק בה טהור: ארע פסול בשחיטתה, אינה מטמאה בגדים. ארע בהזיתה פסול כל העוסק בה לפני פסולה, מטמא בגדים; לאחר פסולה, אינו מטמא בגדים. השלים לכנס את אפרה המתעסק בה אחר כן בחלוק האפר או בהצנעתו, וכן הנוגע בו טהור.

ו. ולא הפרה בלבד, אלא כל החטאות הנשרפות מן הפרים ומן השעירים השורף אותם מטמא בגדים בשעת שרפתן, עד שיעשו אפר: שהרי הוא אומר בפר ושעיר שליום הכפורים, "והשירף אתם יכבס בגדיו" (ויקרא יז, כח) מפי השמועה למדו שזה בנין אב לכל הנשרפין, שיהיו מטמאין בגדים עד שיעשו אפר.

ז. במה דברים אמורים, בשלא ארע בהן פסול, ונשרפו כמצותן בבית הדשן; אבל אם נפסלו בעזרה נשרפין שם כפסולי המקדשין, ושורפן טהור. וכן המתעסק בהן משיעשו אפר, אינו מטמא בגדים. ואיזה הוא שורף: זה המסייע בשרפה כגון המהפך בבשר, והמשליך עצים, והמהפך באש, והחותה גחלים כדי שתבער האש, וכיוצא בזה; אבל המצית את האור לשרפן, והמסדר את המערכה טהור.

ח. וכן למדו מפי השמועה שהנושא פרים ושעירים הנשרפין,

לְהוֹצִיאַן לְבֵית הַדָּשֶׁן לְשַׂרְפֵּן טָמֵא וּמִטָּמֵא בְּגָדִים דִּין תּוֹרָה, כָּל זָמַן שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּהוֹלֶכְתָּן; וְטַעוֹן טְבִילָה וְהַעֲרַב שְׁמֶשׁ: כִּמּוֹ הַמְּשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר לַעֲזָאזֵל, שֶׁהוּא מִטָּמֵא כָּל בָּגֵד, וְכָל כְּלִי שִׁינָּע בּוֹ כְּכֹלִים שְׁעָלָיו, כָּל זָמַן שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּשִׁלּוּחוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַמְּשַׁלַּח אֶת-הַשְּׁעִיר, לַעֲזָאזֵל יִכָּבֵס בְּגָדָיו" (ויקרא טז, כו).

ט. מֵאִימַתִּי מִטָּמְאִין בְּגָדִים, הַנוֹשְׂאִין פָּרִים וּשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִין מִשִּׁינָּעוֹ בְּהֵן חוּץ לְחוֹמַת הָעֶזְרָה. נִשְׂאוֹם בְּמוֹטוֹת, וַיָּצְאוּ מִקְצַת הַנוֹשְׂאִין חוּץ לְחוֹמַת הָעֶזְרָה, וְהֶאֱחָרוּנִים לֹא יָצְאוּ אֵלּוּ שִׁינָּעוֹ, מִטָּמְאִין בְּגָדִים; וְאֵלּוּ שְׁעָדִין לֹא יָצְאוּ, אֵינָן מִטָּמְאִין בְּגָדִים עַד שִׁינָּעוֹ.

י. יָצְאוּ וַחֲזָרוּ לַעֲזָרָה הַנוֹשֵׂא אֹתָן בְּעֶזְרָה, טָהוֹר עַד שִׁינָּע בְּהֵן. הִיָּה עוֹמֵד חוּץ לַעֲזָרָה, וּמוֹשֵׁךְ אֹתָם מִשֶּׁם מֵאַחֵר שֶׁחֲזָרוּ הוֹאִיל וּכְבֵּר יָצְאוּ לְחוּץ, וְהָרִי זֶה הַמוֹשֵׁךְ אֹתָן בְּחוּץ הָרִי הוּא סֹפֵק טָמֵא.

יא. וּמֵאִימַתִּי מִטָּמֵא בְּגָדִים, הַמְּשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר מִשִּׁינָּע חוּץ לְחוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם, עַד שְׁעַת דְּחִיתוֹ לַעֲזָאזֵל. אֲבָל אַחֵר שֶׁדָּחָהּ אִם נָגַע בְּכֹלִים וּבְגָדִים, טָהוֹרִים.

יב. הַנוֹגֵעַ בְּפָרִים וּשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִין עֲצָמָן, אִפְּלוּ אַחֵר שִׁינָּעוֹ בֵּין אָדָם בֵּין כְּלִים, בֵּין אֲכָלִין בֵּין מִשְׁקִין הַכֹּל טָהוֹר; וְכֵן אִם נָגַעוּ בַשְּׁעִיר הַמְּשַׁלַּח עֲצָמוֹ, בְּזָמַן הוֹלֶכְתּוֹ טָהוֹרִים: שְׂאִין אֵלּוּ מִטָּמְאִין אֲלֹא לְמִתְעַסֵּק בְּהֵן בְּלֶבֶד, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַשְּׂרָף אֹתָם יִכָּבֵס בְּגָדָיו" (ויקרא טז, כח); אֲבָל הַנוֹגֵעַ, טָהוֹר.

הַלְבוּת פָּרָה אֲדָמָה פָּרָק ו

א. הַמִּים שֶׁנֹּתְנִין עָלָיו אֶפֶר הַפָּרָה אֵין מְמַלְאִין אוֹתוֹ אֲלֹא בְּכָלִי, וּמִן הַמַּעֲיִנוֹת הַנוֹבְעוֹת אוֹ הַנִּהְרֹת הַמוֹשְׁכִין מִהֵן: שֶׁנֶּאֱמַר "וְנָתַן עָלָיו מִים חַיִּים, אֶל-כָּלִי" (במדבר יט, יז). וְנִתְּיַנַּת אֶפֶר הַפָּרָה עַל הַמִּים שֶׁנִּתְמַלְאוּ, הוּא הַנִּקְרָא קָדוֹשׁ; וְהַמִּים הָאֵלּוּ שֶׁנָּתַן עָלֵיהֶן הָאֶפֶר, הֵן הַנִּקְרָאִין מִי חֲטָאֵת, וּמִים מְקַדְּשִׁין, וְהֵן שֶׁקֶרָא הַפֶּתוּב "מִי נִדְּהָ" (במדבר יט, ט; במדבר יט, יג; במדבר יט, כ; במדבר לא, כג).

ב. הַכֹּל כְּשֶׁרִין לְמַלְאוֹת אֶת הַמִּים, חוּץ מִחֲרַשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן; וְהַכֹּל כְּשֶׁרִין לְקָדֵשׁ, חוּץ מִחֲרַשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן. וְאֵין מְמַלְאִין וְאֵין מְקַדְּשִׁין אֲלֹא בְּכָלִי, וְאֵין מִזִּין אֲלֹא מְכָלִי. וְהַמְּלוּי וְהַקְּדוּשָׁה כְּשֶׁרִין בְּלִילָה, אֲבָל אֵין מִזִּין וְאֵין טוֹבְלִין אֲלֹא בַיּוֹם; וְכָל הַיּוֹם כְּשֶׁר לְהִזְיָה וּלְטְבִילָה.

ג. בְּכָל הַכֹּלִים, מְמַלְאִין וּמִזִּין וּמְקַדְּשִׁין אִפְּלוּ בְּכָלִי גָלְלִים, וְכָלִי אֲבָנִים, וְכָלִי אֲדָמָה, וּבִסְפִינָה; וְאֶחָד כָּלִי חֶרֶס, וְאֶחָד כָּל הַכֹּלִים. אֲבָל אֵין מְמַלְאִין וְלֹא מְקַדְּשִׁין וְלֹא מִזִּין בְּדַפְנוֹת הַכֹּלִים, וְלֹא בְּשׁוּלֵי הַמַּחֵץ, וְלֹא בְּמַגּוּפַת הַחֲבִית, וְלֹא בְּחַפְּנָיו, וְלֹא בְּבִיצַת הַתְּרַנְגָּלָת, וְלֹא בְּשִׁקְתָּ שְׁבִסְלָע; אֲבָל בִּיצַת הַיּוֹצְרִין כְּשֶׁרָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא כָּלִי אֲדָמָה.

ד. שׁוּלֵי כָּלִי עֵץ, וְכָלִי זָכוּכִית, וְכָלִי עֶצֶם אֵין מְקַדְּשִׁין בְּהֵן, עַד שִׁישׁוּף אוֹתָן וִיתְקַן אוֹתָן וַיַּעֲשֶׂה אוֹתָן כָּלִים בְּפָנֵי עֲצָמָן; וְכֵן מַגּוּפָה שֶׁהִתְקִינָה לְהִיּוֹת כָּלִי, מְקַדְּשִׁין בָּהּ. וּבִיצַת הַנַּעֲמִית,

כְּשֶׁרָה לְקַדֵּשׁ בָּהּ ; וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁהִיא כְּשֶׁרָה לְמִלְאוֹת בָּהּ, וּלְהַזוֹת מִמֶּנָּה.

ה. כָּלִי שֶׁחִבְרוּ בָּאָרֶץ אוֹ בַּסֵּלַע, אִפְלוּ חִבְרוּ בְּסִיד מְקַדְשִׁין בוֹ, וּמִזִּין מִמֶּנּוּ. עֲשֵׂה עֲטָרָה שְׁלִטִּיט סָבִיב לְכָלִי, וְהַמִּים שֶׁבְּכָלִי צָפִין עַד שֶׁהִלְכוּ לַעֲטָרָה אִם נִטְלָת הָעֲטָרָה עִם הַכָּלִי הָרִי הַמִּים שֶׁבְּתוֹכָהּ כְּשֶׁרִים, שֶׁהָרִי הֵן בְּכָלִי אֲדָמָה ; וְאִם לֹאוֹ הָרִי הֵן כְּמִי שֶׁהִקִּיף עֲטָרָה שְׁלִטִּיט בַּסֵּלַע אוֹ עַל הָאָרֶץ, וּמִלֵּא אוֹתָהּ מִים, שֶׁהֵן פְּסוּלִין, מִפְּנֵי שְׁאִינֵן בְּכָלִי.

ו. כָּלִי חֶרֶס שֶׁנִּקֵּב בְּכוֹנֶס מִשְׁקָה, אִין מְקַדְשִׁין בוֹ ; אָבֵל אִם נִקֵּב בְּמוֹצֵיא מִשְׁקָה, מְקַדְשִׁין בוֹ. כָּלִי שֶׁנִּקֵּב מִלְמֻטָּה, וְסִתְמוּ בְּסִמְרֻטִּין פְּסוּל : שֶׁהַמִּים שָׁבוּ אִינֵן עַל עֲגוּל הַכָּלִי, אֲלֹא עַל הַפֶּקֶק. הִיא נִקֵּב מִן הַצַּד, וּפִקְקוֹ הָרִי זֶה כָּשֶׁר לְמִלְאוֹת וּלְקַדֵּשׁ וּלְהַזוֹת מִמֶּנּוּ.

ז. הַזוּלָף מִים מִן הַמַּעֲיָן בִּידֵּיו וּבְרַגְלָיו וּבְחֶרְסִים, וְנָתַן לְתוֹךְ הַחֲבִית פְּסוּלִין, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִתְמַלְאוּ בְּכָלִי. נָתַן אֶת הַחֲבִית בְּמִים, וְדָחַק אֶת הַמִּים בִּידֵּיו אוֹ בְּרַגְלָיו אוֹ בְּעָלֵי יָרְקוֹת כְּדִי שִׁיעֲבֹרוּ לַחֲבִית הָרִי אֵלּוֹ פְּסוּלִין. וְכֵן אִם שִׁקְעָן בְּמִים, כְּדִי שִׁיגְבֹּרוּ הַמִּים וַיַּעֲלוּ וַיִּשְׁפְּכוּ לַחֲבִית פְּסוּלִין. וְאִם עֲשֵׂה כֵּן בְּעָלֵי קָנִים וְעָלֵי אֲגוּז, הָרִי הַמִּים כְּשֶׁרִין. זֶה הַכָּלָל : דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טִמְאָה אִם סִיעַ בוֹ הַמִּים כְּדִי שִׁיתְמַלֵּא הַכָּלִי, הַמִּים פְּסוּלִין ; וְאִם סִיעַ בְּדָבָר שְׁאִינּוֹ מְקַבֵּל טִמְאָה, כְּשֶׁרִין.

ח. הַמִּפְנֶה אֶת הַמַּעֲיָן לְתוֹךְ הַגֶּת אוֹ לְתוֹךְ הַגָּבָא, וְחִזֵּר וּמִלֵּא בְּכָלִי מֵאוֹתוֹ הַגָּבָא אוֹ הַגֶּת פְּסוּלִין : שֶׁהָרִי צָרִיךְ שֶׁתְּהִיָּה לְקִיחַת הַמִּים מִן הַמַּעֲיָן בְּכָלִי, בְּתַחֲלָה.

ט. הֵיךְ הַגְּדוֹל כְּמִקְוֶה, וְאִינּוֹ כְּמַעֲיָן ; לְפִיכָךְ אִין מְמַלְאִין מִמֶּנּוּ לְקַדֹּשׁ. וְכָל הַנִּהְרֹת, פְּסוּלִין לְקַדֵּשׁ מִהֵן מִי חֲטָאֵת. וְשָׂאֵר הַיָּמִים כְּמַעֲיָן. וְהַמִּים הַנִּגְרָרִין מִשָּׂאֵר הַיָּמִים, וְהֵן הַנִּקְרָאִין זוּחֲלִין פְּסוּלִין ; וְהַזוּחֲלִין מִן הַמַּעֲיָן הָרִי הֵם כְּמַעֲיָן, וּכְשֶׁרִין.

י. מִים הַמִּכִּין וְהַמְּכַזֵּבִין, פְּסוּלִין. וְאֵלּוֹ הֵן הַמִּכִּין, הַמְּלוּחִין אוֹ הַפּוֹשְׁרִין. וְהַמְּכַזֵּבִין הֵן הַמַּעֲיָנוֹת שֶׁפְּעָמִים מְקִירִין, וּפְעָמִים חֲרִבִין וַיִּבְשִׁין ; אִפְלוּ הָיוּ חֲרִבִין פָּעַם לְשִׁבְעַ שָׁנִים, פְּסוּלִין. אָבֵל אִם הָיוּ חֲרִבִין בְּשָׁנֵי בַצֵּרֶת, אוֹ לְשָׁנִים רַבּוֹת יָתֵר מִשִּׁבְעַ, אוֹ שֶׁהָיוּ מִימֵיהֶן פְּעָמִים מְרַבִּין וּפְעָמִים מוֹעֲטִין וְאִינֵן חֲרִבִין הָרִי אֵלּוֹ כְּשֶׁרִין. וּמַעֲיָן שֶׁיֵּצֵא בְּתַחֲלָה כָּשֶׁר, וְאִינּוֹ צָרִיךְ לְבַדֵּק שְׁמָא יִכְזֹּב.

יא. מִי בָצִים, וּמִי הִירָדָן, וּמִי הַיַּרְמוּד פְּסוּלִין, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מִי תַעֲרֻבֶת. וְאֵלּוֹ הֵן מִי תַעֲרֻבֶת מִים הַכְּשֶׁרִים לְקַדֹּשׁ שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּמִים פְּסוּלִין, אִין מְמַלְאִין מִתַּעֲרֻבֶת שְׁנֵיהֶם ; אָבֵל מִים כְּשֶׁרִים כְּגוֹן מִימֵי שְׁתֵּי מַעֲיָנוֹת שֶׁנִּתְעַרְבוּ, וְנִמְשְׁכוּ מִמִּלְאִין מִהֵן.

יב. הַמִּים שֶׁנִּשְׁתַּנּוּ, שְׁנוּיִין מִחֲמַת עֲצָמָן כְּשֶׁרִין. בָּאֵר שֶׁנִּפְּלָ לְתוֹכָהּ חֶרְסִית אוֹ אֲדָמָה, וְנַעֲשׂוּ מִימֶיהָ עֲכוּרִין מִמִּלֵּא מִמֶּנָּה, וְאִינּוֹ צָרִיךְ לְהַמְתִּין ; נִפְּלָ לְתוֹכָהּ שִׁטָּף שְׁלִמִימִי גָשְׁמִים, יִמְתִּין עַד שֶׁתִּצַּל.

יג. אִמַּת הַמִּים הַבָּאָה מִרְחוֹק הוֹאִיל וּתְחַלְתָּה מִן הַמַּעֲיָן, כְּשֶׁרָה לְמִלְאוֹת מִמֶּנָּה : וּבִלְבָד שִׁישְׁמֶרְנָה שֶׁלֹּא יִפְסִיקְנָה אָדָם, וְנִמְצָא מִמִּלֵּא מִן הַמִּים שֶׁפִּסְקוּ תְּחַלְתָּן מִן הַמַּעֲיָן שֶׁהֵן פְּסוּלִין.

הַלְבוֹת פָּרָה אֲדָמָה פֶּרֶק ז

א. הַמְּלָאכָה פּוֹסְלַת בְּמִים קֹדֶם שְׂיִתְקַדְּשׁוּ, וְאִינָה פּוֹסְלַת בַּהֲזִיָּה; וּדְבָרִים אֵלּוּ, דְּבָרֵי קְבֻלָּה הֵן. כִּיצַד: הַמְּמַלָּא מִים לְקִדּוּשׁ, וְנִתְעַסֵּק בַּמְּלָאכָה אַחֲרֵת בְּשַׁעַת הַמְּלוּי, אוֹ בְּשַׁעַת הוֹלֶכֶת הַמִּים שְׁמַלָּא, אוֹ בַּעַת שְׁמַעְרָה אוֹתָן מְכַלִּי לְכָלִי פִּסְלֵן: לַעוֹלָם הַמְּלָאכָה פּוֹסְלַת בְּמִים, עַד שְׂיִטִּיל לָהֶן אֶת הָאֵפֶר.

ב. הִטִּיל אֶת הָאֵפֶר, וְנִתְקַדְּשׁוּ וְנַעֲשׂוּ מִי נִדָּה אֵין הַמְּלָאכָה פּוֹסְלַת בָּהֶן. אֲלֹא מוֹלִיךְ הַמִּים הַמְּקַדְּשִׁין, אוֹ מַעְרָה אוֹתָן מְכַלִּי לְכָלִי, וְהוּא עוֹסֵק בַּמְּלָאכָה אַחֲרֵת, וְאֵין בְּכַף כָּלוּם; וְכֵן מִזֶּה מֵהֵן בִּידּוֹ אַחַת, וְהוּא עוֹשֶׂה מְלָאכָה בִּידּוֹ הָאַחֲרֵת.

ג. הַשֹּׁכֵר פּוֹסֵל בְּקִדּוּשׁ וּבַהֲזִיָּה, וְאִינוּ פּוֹסֵל בַּמְּלוּי. כִּיצַד: הַנוֹטֵל שֹׁכֵר לְקֹדֶשׁ מִי חֲטָאֵת, אוֹ לַהֲזוֹת מֵהֵן הָרִי אוֹתָן הַמִּים כְּמִי הַמַּעְרָה, וְהָאֵפֶר כְּאֵפֶר מְקַלָּה: שְׂאִינוּ כָלוּם. אֲבָל נוֹטֵל הוּא שֹׁכֵר לְמִלְאוֹת הַמִּים, אוֹ לְהוֹלִיכֵן. וּמְקַדְּשִׁין אוֹתָן, בְּחֻנָּם; וּמִזֶּה מֵהֵן הַמִּזֶּה, בְּחֻנָּם.

ד. הִיָּה הַמְּקַדֵּשׁ אוֹ הַמִּזֶּה זָקֵן שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהִלָּךְ עַל רַגְלָיו, וּבֹא הַטָּמֵא וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְהִלָּךְ עִמּוֹ לְמָקוֹם רְחוֹק לְקֹדֶשׁ אוֹ לַהֲזוֹת הָרִי זֶה מֵרַכִּיבּוֹ עַל הַחֲמֹר, וְנוֹתֵן לוֹ שֹׁכֵר כְּפוּעֵל בָּטֵל שֶׁבָטֵל מֵאוֹתָהּ מְלָאכָה שֶׁבָטֵלוּ מִמֶּנָּה.

ה. וְכֵן אִם הָיָה כּוֹהֵן, וְהָיָה מִטָּמֵא בְּטָמְאָה הַמוֹנֵעַת אוֹתוֹ מִלְּאָכֵל תְּרוּמָתוֹ בַּעַת שְׂלִיךְ עִמּוֹ לַהֲזוֹת אוֹ לְקֹדֶשׁ הָרִי זֶה מֵאֲכִילוֹ וּמִשְׁקָהוּ וְסָכוּ; וְאִם בָּטֵלוּ מִמְּלָאכָה נוֹתֵן לוֹ שֹׁכֵר, כְּפוּעֵל בָּטֵל שְׁלֹאוֹתָהּ מְלָאכָה: שֶׁכָּל אֵלּוּ הַדְּבָרִים, אֵינָן שֹׁכֵר שֶׁנִּשְׁתַּכַּר בְּקִדּוּשׁ אוֹ בַּהֲזִיָּה שֶׁהָרִי לֹא הָרוּיַח כָּלוּם, וְלֹא נָטַל אֲלֹא כִּנְגֵד מֶה שֶׁהַפְּסִיד.

ו. הַמְּמַלָּא בְּאַחַת יָדוֹ, וְעוֹשֶׂה מְלָאכָה בִּידּוֹ הָאַחֲרֵת, אוֹ הַמְּמַלָּא לוֹ וְלֹא אַחֵר, אוֹ שְׁמַלָּא לְשָׁנִים כְּאַחַת שְׁנֵיהֶן פְּסוּלִין: שֶׁהַמְּלוּי מְלָאכָה, וְנִמְצָא כָּל מְלוּי מִשְׁנֵיהֶן, כְּאֵלּוּ עָשָׂה עִמּוֹ מְלָאכָה אַחֲרֵת; וּכְבֵּר הוֹדַעְנוּ שֶׁהַמְּלָאכָה פּוֹסְלַת בַּמְּלוּי, בֵּין שְׁמַלָּא לַעֲצָמוֹ בֵּין שְׁמַלָּא לְאַחֲרִים.

ז. הַמְּמַלָּא לְאַחֲרִים, אִפְּלוּ מִלֹּא אֶלֶף חֲבִיּוֹת זֶה אַחֵר זֶה לְאַלְף בְּנֵי אָדָם כָּלָן כְּשֵׁרִין; וְכָל אֶחָד מֵהֶן נוֹטֵל הַמִּים שְׁלוֹ, וּמְקַדְּשֵׁן. מִלֹּא לַעֲצָמוֹ חֲבִית אַחֵר חֲבִית אִם נִתְּכוֹן לְקַבֵּץ כָּל הַחֲבִיּוֹת לְכָלִי אֶחָד, וְלִהְיוֹתָם עֲלֵיהֶן אֶת הָאֵפֶר, וּמְקַדְּשֵׁן כָּלָן קִדּוּשׁ אֶחָד כָּלָן כְּשֵׁרִין, שֶׁהַכָּל מְלוּי אֶחָד הוּא.

ח. אֲבָל אִם נִתְּכוֹן לְקֹדֶשׁ כָּל חֲבִית וְחֲבִית בְּפָנֶי עֲצָמָה כָּלָן פְּסוּלִין, חוּץ מִן הָאַחֲרוֹנָה: שֶׁהָרֵאשׁוֹנָה נְפִסְלַת בַּמְּלָאכָה שֶׁעָשָׂה קֹדֶם שְׂיִקְדָּשׁ, וְהוּא מְלוּי הַשְּׁנִיָּה; וְכֵן הַשְּׁנִיָּה נְפִסְלַת בַּמְּלוּי הַשְּׁלִישִׁית, וְאֵין כָּשֵׁר אֲלֹא אַחֲרוֹנָה.

ט. חֲמִשָּׁה שְׁמַלְאוּ חֲמֵשׁ חֲבִיּוֹת לְקֹדֶשׁן חֲמִשָּׁה קִדּוּשִׁין, שְׂשִׁילִיךְ הָאֵפֶר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת בְּפָנֶי עֲצָמָה, וְנִמְלָכוּ לְעֶרְבֹן וּלְקֹדֶשׁן כָּלָן קִדּוּשׁ אֶחָד, אוֹ שְׁמַלְאוּם לְקֹדֶשׁן קִדּוּשׁ אֶחָד, וְנִמְלָכוּ לְקֹדֶשׁן חֲמִשָּׁה קִדּוּשִׁין כָּלָן כְּשֵׁרִין: שֶׁהָרִי לֹא נִתְעַסֵּק הַמְּמַלָּא, בַּמְּלוּי אַחֵר.

י. אֲבָל הֵיחִיד שְׁמַלָּא חֲמֵשׁ חֲבִיּוֹת, לְקֹדֶשׁן חֲמִשָּׁה קִדּוּשִׁין אֶף עַל פִּי שְׁחֹזֵר וְנִמְלָךְ לְקֹדֶשׁן קִדּוּשׁ אֶחָד, אֵין כָּשֵׁר אֲלֹא אַחֲרוֹן;

מִלָּאן לְקַדְשֵׁן קִדּוּשׁ אֶחָד, וְנִמְלֵךְ לְקַדְשֵׁן חֲמִשָּׁה קִדּוּשִׁין אֵין
כָּשֶׁר אֵלֶּא זֶה שְׁקִדְשׁ בְּתַחֲלָה.

יא. וְכֵן אִם אָמַר לְאַחֵר, קִדְשׁ לָךְ אֶת אֱלֹהִים אֵין כָּשֶׁר אֵלֶּא זֶה
שְׁנֵת־קִדְשָׁה מִהֵן בְּתַחֲלָה. אָבֵל אִם אָמַר לוֹ, קִדְשׁ לִי אֶת אֱלֹהִים
הָרִי כֵלֶן כְּשִׁרִין: שְׁהָרִי לְקִדּוּשׁ אֶחָד מִלָּאן; וְאַף עַל פִּי שְׁנִמְלֵךְ
לְקַדְשֵׁן חֲמִשָּׁה קִדּוּשִׁין הָרִי לֹא קִדְשׁ הוּא, אֵלֶּא אַחֵר קִדְשׁ לוֹ.

יב. הַרוּצָה לְמִלְאוֹת מִים לְקַדְשֵׁן, וּמִים אַחֲרִים לְצָרְכֵי מִמְלָא
אֶת שְׁלִצְרָכֵי תַחֲלָה, וְקוּשְׁרֵן וְטוּעֲנֵן לְאַחֲרָיו; וְאַחֵר כֶּךָ מִמְלָא
אֶת שְׁלִחְטָא, כְּדִי שְׁלֹא יִתְעַסֵּק בְּמִלְאכָה אַחֵר הַמְּלוּי, וְנוֹתֵנָם
לְפָנָיו, וְהוֹלִיךְ.

יג. שְׁנַיִם שְׁהָיוּ מִמְלָאִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְעֶצְמוֹ, וְהִגְבִּיהוּ זֶה
עַל זֶה, וְנִטְלָה זֶה לְזֶה קוּץ מִיָּדוֹ אוֹ מְגוּפוֹ בְּשַׁעַת מְלוּי אִם מִלָּאוֹ
שְׁנֵיהֶם לְקִדּוּשׁ אֶחָד, הַמִּים כְּשִׁרִים; וְאִם מִלָּאוֹ לְקִדְשׁ כָּל אֶחָד
לְעֶצְמוֹ זֶה שְׁהִגְבִּיָה אוֹ הוֹצִיא אֶת הַקוּץ, פָּסֵל מִמִּיּוֹ.

יד. הַשּׁוֹאֵל חֶבֶל לְמִלְאוֹת בּוֹ, וּמִלָּא, וְנִטְלָה הַחֶבֶל בְּיָדוֹ וּמִמִּיּוֹ
עַל כְּתָפוֹ, וּפָגַע בְּבַעֲלִים בְּדַרְכּוֹ, וְנָתַן לָהֶן אֶת הַחֶבֶל כְּשֶׁהוּא
מִהַלֵּךְ כְּשִׁרִין; וְאִם יֵצֵא מִן הַדֶּרֶךְ, כְּדִי לְהוֹלִיךְ הַחֶבֶל לְבַעֲלִים
פָּסֵל אֶת הַמִּים.

טו. מִי שְׁהָיָה מִמְלָא, וּמִשְׁלִיךְ הַחֶבֶל שְׁמֵלֶא בּוֹ עַל הָאָרֶץ,
וְאַחֵר שְׁמֵלֶא חֲזֹר וְקִבֵּץ הַחֶבֶל עַל יָדוֹ פָּסֵל הַמִּים; וְאִם הָיָה
דוֹלָה וּמִקְבֵּץ לְתוֹךְ יָדוֹ, דוֹלָה וּמִקְבֵּץ הַמִּים כְּשִׁרִים.

טז. הַמִּמְלָא וְנָתַן לְחֻבִּית עַד שְׁיִמְלָא אוֹתָהּ מִים, וְהִצְנִיעַ אֶת
הַחֻבִּית שְׁלֹא תִשָּׁבֵר בְּשַׁעַה שְׁהָיָה מִמְלָא, אוֹ שְׁכַפְיָה עַל פִּיהָ עַל
מִנֵּת לְנִגְבָּה וּלְמִלְאוֹת בָּהּ כָּשֶׁר, שְׁזֶה מִצְרֵךְ הַמְּלוּי הוּא. אָבֵל
אִם הִצְנִיעָה אוֹ נִגְבָּה, כְּדִי לְהוֹלִיךְ בָּהּ אֶת הַקִּדּוּשׁ פָּסוּל, שְׁהָרִי
עֲשֵׂה מִלְאכָה שְׂאִינָה לְצָרְךָ הַמְּלוּי.

יז. וְכֵן הַמִּמְלָא וְנָתַן לְשִׁקָּת, וּפְנֵה חֲרָסִים מִן הַשִּׁקָּת בְּשַׁעַת מְלוּי
אִם בְּשִׁבִיל שְׁתַּחֲזִיק מִים רַבִּים כְּשִׁרִים, שְׁהָרִי זֶה צָרֶךְ הַמְּלוּי.
וְאִם בְּשִׁבִיל שְׁלֹא יִהְיוּ הַחֲרָסִים מְעַכְבִּין אוֹתוֹ, בְּשַׁעַה שְׁהוּא
זוֹלָף אֶת הַמִּים שְׁמֵלֶא בְּשִׁקָּת הָרִי אֱלֹהִים פָּסוּלִין.

יח. הַמִּמְלָא דְלִי לְשִׁתּוֹת, וְנִמְלֵךְ וְחָשַׁב עָלָיו לְמִי חֲטָאֵת אִם
עַד שְׁלֹא הִגִּיעַ הַדְּלִי לְמִים חָשַׁב מַעֲרָה, וְאִינוּ צָרִיךְ לְנִגֵּב; וְאִם
מִשְׁהִגִּיעַ הַדְּלִי לְמִים חָשַׁב מַעֲרָה, וְצָרִיךְ לְנִגֵּב וְאַחֵר כֶּךָ יִמְלָא
בּוֹ לְחֲטָאֵת. שְׁלֹשֶׁל הַדְּלִי, וְנִפְסַק הַחֶבֶל מִיָּדוֹ אִם עַד שְׁלֹא הִגִּיעַ
לְמִים חָשַׁב עָלָיו מַעֲרָה, וְאִינוּ צָרִיךְ לְנִגֵּב. עוֹדָהוּ בְּתוֹךְ הַמִּים,
וְחָשַׁב עָלָיו לְמִי חֲטָאֵת מַעֲרָה, וְאִינוּ צָרִיךְ לְנִגֵּב.

יט. מִים שְׁמִלָּאֵן לְמִי חֲטָאֵת, וְאַחֵר שְׁנִתְּמִלָּאוּ חָשַׁב עָלֶיהֶן
לְשִׁתּוֹתָן כְּשִׁיטָה אֶת הַכְּלִי לְשִׁתּוֹת פָּסֵל הַמִּים, אָף עַל פִּי שְׁלֹא
שָׁתָה מִהֵן כָּלוּם.